

Medlem, der bragte den Sag ind, har ikke engang brudt sig om at høre min Mening; thi hvis han havde gjort det, veed jeg ikke, om Sagen var kommen her frem paa den Maade. Det ærede Medlems Bemærkning om „private Ven“ glæder det mig, at det ærede Medlem har fremsat; thi jeg ser, at det ærede Medlem nu paa sine gamle Dage er kommet saa vidt, at han henter sin parlamentariske Rhetorik fra „Punch“. (Berg: Nei! fra det ærede Medlems (Wagger) Pjæel) Nei! Udtrykket „privat Ven“ er fra „Punch“; det ærede Medlem tager virkelig fejl; men jeg kan godt forstaa det. Hvorfor skulde det ærede Medlem ikke hente sine Vaaben der? Derfra hade mange nuværende Meningsfæller af ham hentet Vaaben mod det ærede Medlems gamle Meningsfæller. — Hvad forresten Beretningen om, hvad der er sket i Udvalget, angaar, maa det være mig tilladt at sige, at det er ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem (Berg) der har fremsat. Det ærede Medlems Sukommelse slaar ham feil med Hensyn til, hvad der er foregaaet der. — Udvalget har ikke i Genhold til tidligere Praxis eller paa Grund af tidligere Praxis besluttet ikke at sige Noget. Udvalget har handlet, som det har, i denne Sag af forskjellige Grunde. Jeg har sagt før, og det gjenager jeg her, at idetmindste for en Del af Medlemmernes Vedkommende var Grunden der, at de fandt, at der var for Lidt at tale om, for Lidt at byde Folk, og for en Del af Medlemmernes Vedkommende var Grunden den — og jeg tror ikke, at jeg i den Henseende behøver at holde mig til Medlemmerne af et enkelt Parti —, at man ikke vilde udtale Noget, der kunde synes at indeholde en Godkjendelse af Ministerens Forklaringer. Nu siger det ærede Medlem, at jeg burde hufte, at der var indkommet en Bemærkning i den foreløbige Betænkning om, at man ønskede en Forhandling med Udenrigsministeren, og han siger da, at da jeg som Ordfører har skrevet den Bemærkning, er det mig, der har henvist Folk baade i og udenfor Thinget til, at det var gennem dette Udvalg, at vi skulde naae en frugtbar Forhandling om vore udenrigske Forhold; men dette er rent feil. Denne Bemærkning har jeg kun skrevet, fordi jeg var nødt til at skrive, hvad der i Udvalget blev foreslaaet af en Anden, og føre det til Protokollen, naar det var vedtaget, og hvis det ærede Medlem vil ransage sin egen Samvittighed for at finde, hvem denne Anden var, tror jeg nok, at vi skulde kunne blive enige om, hvem det var; men mig var det ikke. Det ærede Medlem maa ikke sige, at jeg er utilfreds med den nuværende høitærede Udenrigsminister. Det er en Ting, jeg ikke har indladt mig paa at sige her i Thinget; men naar jeg siger det, skal jeg ogsaa nok begrunde det. Det ærede Medlem maa navnlig ikke sige det med en saadan Tilspøning, at de, der selv ønske at faae dette Sag, være utilfredse.

Saadant Noget bør han ikke sige. (Afbrydelse). Saaledes sagde det ærede Medlem eller maaske brugte han en anden populær Bending, hvilken huffer jeg imidlertid ikke saa nsie. Det ærede Medlem er jo selv meget nærmere til at blive Udenrigsminister end Nogen af alle os Andre. Det ærede Medlem opfordrede til Slutning mig og mine Meningsfæller til, naar vi ikke vare tilfredse med, hvad der er fremkommet i Udvalget, da at bringe det ind her i Salen, men det har ikke det Ringeste at betyde; thi jeg har gjort det ærede Medlem opmærksomt paa, at til at bringe noget Saadant frem her i Salen, hører der en Folkerepresentation, hvor der er mere Barme og Interesse for Landets udenrigske Ledelse og mindre for indre Partiskævl end i denne Forsamling.

Berg: Idet jeg iøvrigt skal henvise til Tidenden, med Hensyn til hvorledes vore Udtalelser skulde forstaaes, skal jeg blot bemærke, at, uagtet den ærede Ordfører har hørt mig to Gange, har han dog ikke faaet fat paa, at jeg blot har sagt dette, at, naar Udvalget Intet har skrevet i Betænkningen, er det i Overensstemmelse med tidligere Praxis. Dermed er Intet sagt om, at En eller Anden kunde have ønsket at give Thinget en Forsikkring enten i beroligende eller ikke beroligende Retning. Jeg indrømmer, at det nuværende Ministerium til en vis Grad ogsaa kan kaldes mit Ministerium (Afbrydelse af Ordføreren og Rjær). Efter at det ærede Medlem, der er Ordfører, og hans ærede Ven for Viborg Amts 4de Valgfreds (Rjær), der nu er lidt urolig, i Forening med deres Venner have sat det nuværende Ministerium saaledes fast og filltet det saaledes (Afbrydelse). . . Begynde De nu igjen at blive urolige, jeg troede, at De kunde høre den fulde Sandhed; men ville de Herrer blot høre et Par Sætninger til Ende, . . . Jeg siger, efter at de havde filltet Ministeriet saaledes — for at bruge deres ærede Vens Ord for Thisted Amts 3die Valgfreds (Wagger), — at det frivillig og med Vore kunde gaa tilbage, saa har jeg aldeles ingen konstitutionel Interesse i at se dette Ministerium ombyttet med et, som de troede at kunne bringe ud af en saadan Politik. Under de nuværende Forhold har jeg ikke Noget imod at se Forholdene uvikle sig, saa at vi kunne faae Leilighed til i No at prøve med hinanden, om vi uden formeget Partiskævl, som den ærede Ordfører sagde, kunne forhandle enhver Sag for sig, se, hvorledes vi ere stillede, og se at give Folket Tid til at funde sig udover alt dette. Forsaa vidt som jeg ingenlunde kunde følge de ærede Herrer, da de efter Valgene bleve 26, paa en Vet, som de ikke turde gaa, da de vare 70, idet jeg overlod det til Andre, der vare Mjertal her, at forsøge at lave Ministerier, fordi jeg indtog en politisk Silling, som jeg er fuldt overbevist om i dette Dieblit billiges af den store,